

paa, at det kunde blive godt. Men imidlertid, siger Bladet, er denne Interesse afslappet i kendelig Grad, fordi det har vist sig, at man bryder sig fejl baade om de Krav og om de Klagepunkter. Personalet har fremsat angaaende de Vanskeligheder, den nye Lov har medført. Der klages over, at Inventaret er ikke tilstrækkeligt ved den nye Fortoldningsmaade, Lokaliteterne heller ikke og Personalet ej heller. Men sluttelig resumeres Synspunkterne derhen, at „de ganske uigenemførlige Regler om Værdiansættelsen maa laves om fra Bunden af“. Dette forekommer mig at være den vægtigste Kritik fra sagkyndig Side, der endnu er fremkommet af Værditolden, som vi i alt Fald hidtil har kendt den. Bladet skriver, at dette System har vist sig at være et Fejlgreb, og en Fejl kan man altid staa ved uden derved at blive mindre. Det er en Udtalelse, jeg gerne vil gøre til min, og som jeg tror ogsaa mit Parti vil slutte sig til, at har man i en saadan Sag gjort en Fejl, bliver man ikke mindre ved at gøre den god igen, og naar vi staar i den sjældne, næsten enestaaende Situation at have Erfaringsmateriale at støtte os til, dette bør kunne være afgørende for vore videre Handlinger.

„Dansk Toldtidende“ slutter til sidst med at sige: „Endnu har Værditoldloven Tilhængere indenfor Toldetaten, men vi vil indrømme, at der kræves et Jernhelbred for at bevare Kærligheden usvækket. Der maa inden ret længe ske noget. Værditoldlovens Succes er ikke givet dermed, at man for visse Varer fastsætter en højere eller lavere Procenttold. Pengene skulde jo gerne i Statskassen i Overensstemmelse med de Forudsætninger, hvorunder Loven er givet, og“, tilføjer Bladet, „der er jo desværre kommet nogle fæle Huller, som trænger svært til at blive lappede.“ Heri kan man daarlig være uenig med Bladets Redaktion. Og naar vi saa yderligere ser hen til de Protester, der, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Borgbjerg omtalte, er fremkommet fra Handel, Haandværk og Industri, maa man i alt Fald sige, at disse Protester bliver dobbelt alvorlige, naar de ses paa Baggrund af den Kritik, der anlægges fra denne strengt sagkyndige Side, en Side, om hvis Neutralitet i dette Forhold man sikkert ikke har Lov til at nære den mindste Tvivl. Det vil derfor fra vor Side være det afgørende, at vi anser Tiderne for at være for alvorlige til at eksperimentere paa dette Omraade, hvor der kan tilføjes det allerede haardt ramte Erhvervsliv yderligere Skade. Vi haaber paa, at det samme opportune Syn, som vi selv bestræber os

for at anlægge paa dette Problem, ogsaa maa findes hos de andre Partier.

Skulde jeg anføre et yderligere Moment herfor i denne Forbindelse, maa jeg tillade mig ganske kort, som ogsaa den højtærede Stats- og Finansminister gjorde i sin Indledningstale, at strejfe Toldlovens Betydning som indtægtgivende Faktor for Statskassen. Jeg vil da her fremhæve, at Toldindtægterne har vist sig at være nogle af de Statsindtægter, der er sluppet bedst gennem den Krise, som for Øjeblikket ogsaa rammer Statsindtægterne. Disse Indtægter har holdt sig mærkværdig godt, det har altid været solide Indtægter, og naar man gaar ud fra, at Landet dog skal have visse Beløb ind i Skatteindtægt, tror jeg, vi maa se med noget større Forstaaelse paa Toldloven som indtægtgivende for Statskassen, end man hidtil har været tilbøjelig til. Den Situation, vi staar i, og den Situation, der er skabt for vore Skatteklender, navnlig gennem det økonomiske Sammenbrud, der har ramt meget haardt og meget alvorligt indenfor Borgerskabet i de sidste Maaneder, og for øvrigt den Ulykke, der allerede er skabt gennem mange Aars Arbejdsløshed, vil utvivlsomt berede den højtærede Finansminister og Statskassen og dermed os alle de allerstørste Bekymringer i det næste og maaske navnlig det næstnæste Aar. Jeg tror derfor ikke, at man under disse Forhold maa kaste Vrag paa Toldloven som indtægtgivende for Statskassen. Jeg tror, vi maa gøre os klart, at de direkte Skatters Tid, hvor smukke de end er i Teorien, og hvor tiltrækkende de end kan være for visse Folk, desværre er forbi, og enhver solid Indtægt, vi endnu kan regne med at beholde, maa vi værne om. Og jeg tror ikke, at en vis Imødekommenhed overfor de Krav, der har været fremsat om en delvis à jour Føring af Toldloven, vil vise sig at være ubehagelig i Praksis, naar den samtidig kunde give forøgede Indtægter.

Jeg skal slutte hermed, idet jeg endnu en Gang skal fremhæve, at vi ingenlunde staar doktrinært eller stædigt i dette Spørgsmaal. Jeg skal ganske aabent og gerne indrømme, at til Trods for den Kritik, som selvfølgelig ogsaa er min, og som jeg her har fremført overfor Værditolden, er der ganske sikkert adskillige, maaske oven i Købet mange, Omraader, paa hvilke Værditold kan indføres uden at gøre Skade, dog sikkert ogsaa uden at gøre Gavn, men det vil navnlig være overfor Varer, hvor Værdifortoldningen ikke kolliderer med Kredito-plaget, thi disse to Ting tror jeg nu ikke, man let rimer sammen. Vi er